

REVOLUȚIONARI CU ARIPI FRÂNTE

LARISA BĂLAN

Așezată pe o bucată de lemn
Într-un caiet din care iese fum însemn
Evenimente derulate alert
Într-un decor degradat, incert...
Încerc...
Încerc să văd dincolo de vise
Printre ale oamenilor lacrimi aprinse...
Ei își rostogolesc inimile la vale
Nevăzând că există o altă cale...
Privesc...
Privesc neputincioasă în față cu-n război
Unde nu-s nici temători, nici gânditori,
Ci doar comportamente-absurde
Ce se citesc în privirile lor mute...
Rostesc...
Rostesc rugăciuni în șoaptă printre buze
Oamenii dansează pe muzică d-oboze,
Iar sufletele pâlپاie sacadate
Pe aripile vânturilor uscate...
Poate...
Poate dincolo de fumuri negre de durere
Bate o inimă ce a învățat să spere,
Alung suspinul cu un gest simbolic,
Dar răul-mi râde-n față cu-n chip diabolic...
Sper...
Speranța încearcă prin vene să se stingă
Trasă-n afară-n picuri c-o seringă,
Fețele lumii se ard sub soare
Și sub păsările ce gonesc cu aripile goale
Depart...
Depart m-aș ascunde de frică să nu pic,
Dar cum aș putea să nu ma ridic?!
Să nu țip amarul unei păci smulse?
Suntem revoluționarii dragostei apuse...
Trăiesc...
Trăiesc să mai aud râsetele inocete
Ale copiilor ce au trăit în lumi defecte,
Cei ce au învățat să militeze pentru dreptate
În lumea-n care sunt oameni, dar nu-i umanitate...